

LYŽÁKOVÝ MAGAZÍN

ČÍSLO 3, VYDÁNÍ 13. 1. 2020

Dnešní ráno je šedivé, mlhavé a na energii nepřidává. Předpověď na dnešek je však ještě relativně pozitivní, mělo by být kolem nuly, nebo jen lehce nad. Z nebe se do desáté hodiny snáší jemňoučká omrzlice. Alespoň nějaká iluze zimy.

Snídaně přináší kromě obvyklé nabídky i minipárečky v rohlíku, po

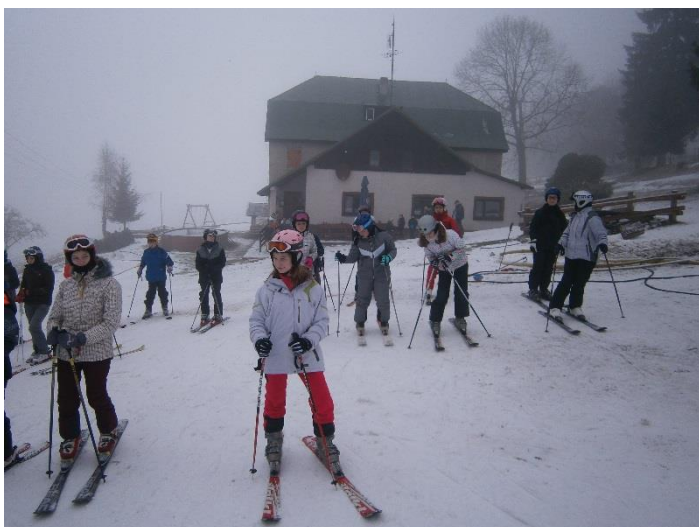
nichž se jen zaprášilo. Chápeme, že pro generaci zvyklou na hot dogy a podobné pochoutky není např. vajíčková pomazánka, která se také nabízela, úplný „top“.

☺ Ale i na ni, podobně jako na sýr a šunku, nakonec také došlo. I křupinky s jogurtem se stabilně drží na žebříčku popularity dost vysoko.

Dopoledne jsme se všichni opět setkali na svahu. 55 lyžařů, to chce velkou dávku opatrnosti a vzájemného respektu. Začátečníci zase udělali významný pokrok. Ale aby se všichni mohli stále zlepšovat, musí mít na to prostor.

Sjezdovku v současných podmínkách nenafoukneme, a tak nezbyvá, než být k sobě dvojnásob ohleduplní a opravdu pozorní. Bohužel toto někteří opakovaně nerespektovali a začali si spodní část a dojezd k vleku plést se závodem na Hahnenkammu. Už chybělo jen foto pro

sponzory a rozdávání autogramů. A ještě předbíhání ve frontě na vlek? Hvězdné manýry tu nikomu trpět nebudeme. Že se zástup táhne jako Lovosice a čekání je na dlouho, není žádná omluva. Sjezdovku chceme udržet v provozuschopném stavu co nejdéle, k čemuž tito jedinci svým rádoby efektním bržděním právě nepřispívají. A travní lyže tu opravdu nemáme.

Aby se tyto chlubivé choutky z hlavy našich osmáků vypařily a vrátili

se nohama na zem, bude pro „hvězdné“ lyžaře zvolen alternativní odpolední program. O bezpečnost nám jde v první řadě: svah je přeplněný, nemůžeme do výcviku na lyžích zařadit tolik aktivit, kolik máme naplánováno, a fronta u vleku nám ukrajuje nejen čas pro výcvik, ale i další část už tak zkráceného svahu. Není místo pro jakékoliv předvádění, zvláště když mají někteří své lyžařské ego výš, než odpovídá realitě. Jak dál hrát se všemi těmito rozdanými kartami, o tom je potřeba se poradit během oběda a poledního klidu.

Nad vývarem se zeleninou a noky se usilovně přemýšlelo, a když pak přiletěl moravský vrabec se špenátem a bramborovými knedlíky, bylo rozhodnuto. Jedna skupina se vydá na poznávací vycházku po okolí, druhá část kurzu bude pokračovat ve výcviku na sjezdovce. Směnný provoz budeme zřejmě nuceni aplikovat už od zítřka, a ne z výchovných důvodů jako

dnes. V nejbližších dnech má totiž přijít oteplení, a tak netušíme, jak dlouho nám podmínky pro lyžování vydrží. Přes všechna sportovní negativa teplé zimy musíme uznat, že se pan Šír stará o úpravu sjezdovky opravdu svědomitě. O poledním klidu posloucháme, jak vytrvale kape ze střechy. Takový zvuk nás za daných okolností ještě více dráždí, ale co naděláme...

Po poledním klidu se kurz poprvé rozděluje. Okružní výlet kolem Benecka měří 7 km, děti celkem hrdinně nesou, že dnes kolem Marketu Skalka jen projdeme. Tento výlet nemá být odměnou spojenou se shoppingem. I na něčem tak zdánlivě všedním, jako je procházka po okolí, se najdou nečekané a zábavné okamžiky. „Chodit“ z kopce se dá různými způsoby, třeba i ležmo a valivě. Několik pivovarských sudů se ukázkově kutálí a zdolává pár výškových metrů. 😊 „Domů“ se vracíme známou zkratkou přes louky. Při chůzi se

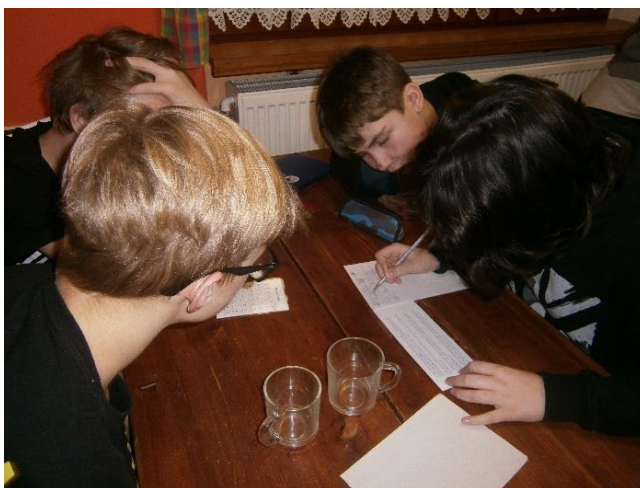

příjemně povídá, do toho se občas spustí přestřelka sněhovými kouličkami, pokud tedy máme místy štěstí, že si můžeme hrábnout do vrstvy sněhu.

A výchovný dopad změny programu? Děti pochopily, že na dodržování základních pravidel prostě lpíme, a ačkoliv je spousta případů, kdy v něčem třeba i rádi přimhouříme oko a nechá se s námi vždy domluvit, z hlavních zásad neucukneme ani o kousek.

Výlet nás zavedl ke štěpanickému baroknímu kostelíku Nejsvětější Trojice s krásným nasvíceným vánočním stromečkem ve věžním okně. Potom míjíme ještě kapličku se studánkou. Vodu jsme pro jistotu neochutnali, ale možná, že byla zázračná... „Pěšákům“ se nakonec jejich zdravotní vycházka přes Horní Štěpanice docela zamlouvala a přišli spokojení. Sami uznali, že pravidla chování na svahu nejsou stanovena zbytečně a že už to příště určitě pojmu za správný konec.

Druhá skupina lyžařů si užívala volnější sjezdovky a všichni si to pochvalují. I nám instruktorům se otevírá možnost pro intenzivnější výuku. Děti si napříč původnímu rozdělení do družstev

pomáhaly a ze svahu odcházely s tím, že to dnes odpoledne bylo fajn.

Před večerí slupneme ke svačině chléb s pomazánkou a už se můžeme těšit na masovozeleninové rizoto sypané sýrem. Vzdělávací část dne má dnes na starosti p. uč. Zenklová. Zopakovali jsme si, jak se správně vybavit do přírody.

Zjistili jsme, co

znamená zkratka KPZ a co bychom si měli do takové „kápézetky“ pořídit, aby nás při pobytu v přírodě nic nezaskočilo. Následně si trochu polámeme hlavy nad Morseovkou. Máme daný časový limit, během něhož se pokoušíme rozluštit text.

Je pravda, že dnešní den byl z pohledu nás instruktorů takový zvláštní. Ne špatný, ne nepovedený, našlo se i dost pěkných momentů, ale „něco“ mu chybělo. Dané podmínky kladou zvýšené nároky jak na nás, tak na děti. Celkově se dnes začínáme těšit, až všichni zalezou do postelí a den bude úspěšně za námi. Hlavně že proběhl bez nemocí a úrazů...

